

Swobodnymy gromadzie Cypriacki wstawa
pocemby Dabreimennomy Czeemu do
Kiepskhu Cygo u wa promeruciuo arbiar
unromb do Czeu emporuie raduademe
Mogurubku Magnucanu Cypriacki
Kocurui Cypriacki - Cmo wa
Kawobumro Mogurubku

L. Antontylinu Legatus Suiserae Lo. Brerera - Sedria J. Jastrebki

Prasmetny Kapitak Mlenckiy

w Harubcku

Am.

~~Литва~~

М. П.

Винненский

Канцелярия Главного

Управления Литвы

№ 797

26го Сентября 1804го

Г. Винно

о взыскании в Мещобой

Судебных дел по

Смажковскому Давишскому

делу

Г. Винненскому Канцелярии по
Судебным и Гражданским

Делам

Судебных дел по взысканию

Судебного Дела по взысканию

Судебного Дела по взысканию

Судебного Дела по взысканию

Судебного Дела по взысканию

Судебного Дела по взысканию

Судебного Дела по взысканию

Судебного Дела по взысканию

Судебного Дела по взысканию

Судебного Дела по взысканию

Судебного Дела по взысканию

Судебного Дела по взысканию

Судебного Дела по взысканию

Судебного Дела по взысканию

Судебного Дела по взысканию

Судебного Дела по взысканию

Do Komisji Sędziwiny w Gatornikach sformowanej dla
rozpoznania Diferencji między Hoduiskami i Gatornikami
Od niżej podpisanego

Wywód Sprowy Diferencyjnej.
Opisane Stany Diferencyj.

Gatorniki, iście wioska oddazona od wielkiego Maiatku, teraz
należącego do N. Benedyktynck; dawniej zaś należało to wszyst-
ko do P. Pava podskarbię Litewskiego; który tej wioski
Gatorniki darował dla dwóch swoich służących po równo-
nej części ziemi; wtożsamie P. Benedyktynck mówi, że da-
rował tylko wólok 10. - Mapa Gatorników r. 1778 pokazuje
ziemi Gatornickiej wólok 14 morg; 5 i przęt: 50; sami Gator-
nicy teraz bez zasady mówią, że mają ziemi wólok 10. Niech
stwierzą Inwentarz pięćdziesiątkowy, a prawda odkryje się. - Jeden
Donataryusz swięż scheda, zapisat Altarji Szwienianskiej;
drugiego scheda przytaczona, zostata do Starostwa Daugiel-
skiego. - Oaty zaś Maiatki P. Pava graniczyt z Hoduisk-
kami i teraz przesiedoty w inne ręce z Hoduisk^{kanu} graniczy

N° 1035 Mapa Hoduiska i Obwodnica do niej
stosowana pokazują granicę Hoduiska do Swity i Gatorni-
ków; Dwie obwodnicy, Granica idzie rzeczka Audonia do
,, zascianku P. Bielkowicza Gielutniki swanego na lewej stronie tej
,, dziego i dalej tak rzeczka Audonia idzie do miejsca gdzie
,, Ruczaj Paudonaupis wpada do Audonij, dalej idzie rucz-
,, jom Paudonaupis przeciwko wody po ^{kray} ~~na brzoje~~ gruntu P. Laskow-
,, skiego i a teraz P. Mackiwicza z Swity i dalej ~~idzie~~ idzie przez
,, puszcę Stobną, samonice do Gatorników wsi, P. Podskarbię Ma-
,, dwornego, zlewego boku będącej, do rzutki Medziny, dalej do
,, ruczaju Matupis wpadającego w rzeczkę Womayka, Mapa
i Obwodnica najszybciej się.

Nota: N° 1838. Strony spowrocie o diferencyj postanożyły polu-
bownie spór skonczyć; dla rozpoznania diferencyj i granic komu-
nikowały sobie wzajemnie dokumenta; Hoduiski oddali ko-
pię Mapy Gatornickiej i planu rozgraniczenia ze Switą.

N° 1778 zrobiono pomiar Gatorników Starostwskich i
Mapy; wierna jej kopia w Hoduiskach znajduje się okazyje
zgodnie z Mapą Hoduiską r. 1035. - że granica Hoduiska idzie
po koniec sznurów Gatornickich, a na końcu sznurów napi-

napisano: diferencya; niżej nieco napisano: „Lasz i grunta należą do Kłodziszek, „ Na tejże Mapie napisano, że Starosiejskich Gątowników odmierono grunta wlok 7 morg. 2 i przętów kwadr: 178. Altaryjskie Gątowniki drugie tyle miały, zatem całej siemi Gątownickiej pokazuje, wlok 14 morg. 5 i przęt. 50. Orax napisano „ że lasu na opat nie mają Gątownicy, tylko młode chrosty na sznurach. - że spor o granicę w koncach sznurów z Kapitulnemi Kłodziszkiemi wsiami Antonow i Miedziun, „ -

Te dwie Mapy Kłodziska z Obwodnicą i Gątownicką nie xbitem są dowodem, że granica Kłodziska po za konca sznurów Gątownickich sta odwrucnie od strony wschodnio-północno-wschodniej. ^{z r. 1639} Na dowód składają się dwie Mapy Kłodziska i Gątownicka ^{z r. 1778} ~~razem z diferencyą~~ ~~xysowana~~ ~~xxx~~ i Obwodnica Kłodziska ^{z r. 1639} w kopiach z Autentykami - po raswiadczeniu zgodności kopii z Autentykami, Autentyki proszę wrócić a kopie przy dziele zostawić. - Gątownicy nie miały lasu swego, jak świadczy Komornik na Mapie Gątownickiej a Kłodziskie lasy blisko przy granicy Gątownickiej były. - Wioski Kłodziskie od Gątowników o milę, półtora i dwie były i są potworzone. - Chociaż ciągle lesnicy Kłodziskiej z wiosek odległych przychodzili dla pilnowania części lasów; jednak nie podobno było przeszkodzić Gątownikom wywinania lasu Kłodziskiego blisko ich wioski potworzonego. - Na Gątownicy ciągle niszczyli las Kłodziski, wzięcia na swoje potrzeby, wzięcia wywozili do Wiedni na sprzedanie i wzniszczyli lasu wlok 16 z górą, jak pokazuje pomiar diferencyi w r. 1838, przy traktowaniu o ugodę, ^{wynosi} ~~xxx~~ przestrzeni spustoszony. Od granicy Gątownickiej na wiorst trzy ^(*) Chociażby Lesnik Kłodziski przychodził ieden opatrywać las pod Gątownickami potworzony, kiedy naidywał w lesie gromadę ludzi Gątownickich, nie kiedy od nich wiekt i sprowadził ludzi Kłodziskich z ktorymi xgrabił Gątowników czyniących szkody; niekiedy Gątowniki Lesnika xtapawozny trzymali go w wiosce po kilka dni morząc głodem albo przywiązywali do drewna a żeby nie powrócił i nie sprowadził więcej ludzi; a tym czasem las wyćinali. - Niekiedy na gromady Gątowników rabujących Las nadchodziła gromada ludzi Kłodziskich, w tedy wzajemne grabieże, kłótnie i boje bywały. -

Z postępnem czasem

Przez drugi witek drugi
Przedstawia wóhny wóhny
był starosiejskim lasom i granic
Kłodziskich na kontraktach, ten z
sobą podobnie zyma starosiejska do komory w szuraniu granic i lasów a wogół go przyjęt dla rozporządzenia
wiosny, w granicy Kłodziska msta po konca sznurów Gątownickich: gdzie on między odmiat. - i witek witek wóhny

4

Upostępnem czasem waz. bardziej przywykli i osmielili się Gątowni-
cy gromadnie napadać na las Hódwiński a szczególnie w r. 1835
kiedy Dziemawca Felw. Gątownik Drordowski przewodził ca-
łej ludności z dudami - kosami, kijami i siekierami nacho-
dził na Las i także Hódwiński. Lesnicy i lud Hódwiński u-
stępowali gwałtom ale nie wyprzedali się własności. Akcyje napa-
dów po dwa, trzy i cztery razy w rok zdarzały się. Dwór Hód-
wiński skarżył się do Dworu Paugilińskiego i do Sądu Niem-
skiego; nigdy jednak nie napominano i nie poprawiono zu-
chwatych Gątowników, ale Hódwińskich ludzi uznawali być
winnymi. Między tu dawnosć dla Gątowników w tej dyle-
macyi, bo ciągle była walka o posesyja; Hódwiński zawsze
stwarci broniły własney ziemi a Gątowniki czasem krótko
czasem stwarci przebojem lasy i także ^{napadali} ~~nie~~. - W r. 1834
gdy już las wielki był zniszczony, ale mniejszy został i zar-
ósł; ze strony Gątowników ktoś zapalił porostata, rozleż lasu
kilka dni palił się las i nie bronili Gątownicy, jako Hódwi-
ński własności, póki zebrani ludzie Hódwińscy nie gasili pożar-
u. Dla tego dotąd różnica jest gota, ^{lewo radnie} ~~bez radnie~~ ^{zarósł} ~~zarósł~~
tego pożaru.

Co się działo z lasem Hódwińskim, to samo i z lasa-
mi; od najdawniejszych czasów ludzie Hódwińscy wytrębili
sobie także w lesie Hódwińskim o wiorst trzy od granic Gątownic-
kich i ciągle kosili. Także też do której wchodzi się P. Malicka
wytrębili sobie Naszulis gospodarz wsi Gudelow i kosil ciągle
potem kosil Dziemawca Hódwiński P. Kukuwinski lat 12. Gdy
aż do Łyk Gątownicy las zniszczyli zaczęli wchodzić się i donich;
czasem gromadnie nadeszli i skosili, a Hódwińscy gdy dowied-
li się gromadnie przyszli i zabrali siano, ^{iżnak} ~~nie~~ Gątowniki
krótkim wzięli siano. Niekiedy Komisarze Hódwińscy pozwala-
li także kosić P. Malickiej Dziemawcy Felw. Starosin. Gątowniki
tak pozwalał P. Horodenski i P. Kamiński dawniejsi Komisa-
rze Hódwińscy, co niechaj pod przysięgą wyznają. - W r. 1837
Zła 26, P. Malicka bez pozwolenia do koszenia tej także przystała
ludzi, Hódwińskich zabrali siano. - w r. 1838 pozwolono P. Malickiej
także kosić i skosita a w r. 1839 bez pozwolenia skosita i siano Hó-
dwiński odebraty, ale P. Malicka przez wybięgi chce sobie także bez
prawnie

bezprawnie przywłaszczyć, dla tego iż Hódwiński pozwolenia pozwany
do koczowania miały być taki nie daly. — Gdy Hódwiński pozwa-
lany koscie swojej także P. Malickicy, zatem sprawa o taką iść mi-
ędzy Hódwińskami i Malicki; Starostwo Dągielski nie należał
do tej sprawy; ponieważ dla Starostwa Komisarz Hódwiński
koscie nie pozwalali.

W r. 1820 P. Borkiewicz zarządca przyteglim Maigtkim
Swita, dris do P. Mackiewicza należącym zrobił projekt rozze-
rny Swita i dogodzić chuiwosii Gątowników, skłonił do tego
P. Konst. Platera i Altarysty X. Kawońskiego. — Pod tytułem
odnowienia granicy zrobili nową granicę której nigdy nie było i
niezatem nie udowodnią, że kiedyś tam była granica; zaczęła
się przy zachodnim końcu ziemi Gątownickiej od rzeki Audo-
nij poprowadzili linią nową między południe i wschód przez zie-
mię i las Hódwiński ^{przez 442 przysiółki} ~~skłonił~~ ^{skłonił} w wszystkie w głąb
kim sekrecie utrzymywali, aż dopiero w r. 1837 Aug. 7 dnia w le-
sie między łożami lesnicy Hódwiński należeli kopic, oco wnet
Manifest w Aktach Swienianskich Hódwiński zapisali
tą linią powstanie i niegodziwie przez ziemię Hódwińską po-
prowadzoną Gątownicki ruchwalozemi się stali i wnoszą, że ca-
ła ziemia difirencyjna do nich należy. — Plan tej linii w r. 1838
przy kombinacji stworono dla przyrzeczenia i kopia onego rozdziału na-
dwi się w Hódwińskich. — Ta linia przez ziemię Hódwińską
bez wiedzy Hódwińskiej prywatnie i podstępnie poprowadzona i
dokument między nimi w tej rzeczy zawarty, do Aktów Publicz-
nych ~~nie~~ nie zapisany, żadnej powagi niemając same przez
się usadają.

Na tyle gwałtów i narządów gdy Dągielski i Sąd
Kiemski żadnego ostaburnego postanowienia nie uzyjni. — Hód-
wiński weszły z prośbą do Sądu Granicz. Kawileyskiego, prosząc
o rozgraniczenie i zakończenie sporów. — Gdy i tu dobrać się nie
morno było w r. 1837 w Junij Kanonik Staniewicz w imieniu
Kapituły czyniący, Graf Plater i Altarysta Swienianski A.
Kortowski postanowili użynie dobrowolny układ o granice
i wszystkie krzywoty i podać go Sądowi Granicznemu, któ-
ry tegoż roku 1837 Julij 12 dnia za A. 141 przez rezolucję swoją
na dobrowolny

na dobrowolnej ugodzie, zerwolit. - Wskutek czego r. 1838 w
miesiącach Julij, Aug. i Wrze. Plenipotencj Nalwa P. Kuprowski
Altarysta Swinianski X. Kortowski i Kanonik Staniewicz kom-
munikowali sobie wzajemnie dokumenta, sprawdzali one z potwor-
nem siebie, esaminowali o granicy swiadomych ludzi; do tego u-
szly Komornik P. Waczymski wzynit pomiar, x dno na map-
pe ziem; Gztonicka i diferencya i orewisic pokarato sie, ze
Gztonicy Hoduiskiego lasu wtasnego wypustozyli wlon 15
morg; 3 przb. 20 i uszore daley napadali, iur bradkiem, iur
gwattem i w rmaczney czesci wiatku drawa wypustozyli na
wtokach 3, morg; dwoch. - wtch to brch wtokach ^{w czesci} rista potoro
na takas do ktorey gwattem wdziera sie P. Malicka. -
Po dokladnym rozporzaniu diferencyi przez Gztoniki
napadami wzynioney i w rmaniu ze ta ziemia nalezy do Ho-
duiszek w r. 1838 Wrza 27 dnia. - Strony sporzycie dobrowolnie
zgodzily sie, naprzod: Kanonik Staniewicz x ziemi Wapitule
przymaney, nijakaz czesc przytoga, x murem Gztonickim na
razuie dostapit dla pokoju i Linia graniczna na planie
diferencya oznaczajacym zgodnie naznaczyty. - powtore: Strony
wzyskli try przyretety od tego czasu, ze try linij przechodza
wtosuanom ni pozwola i granic, dobrowolnie zakrestona za
poorednictwem Ixby Skarbowey ratwierdza. - Tak przywroco-
na zostata Hoduiskom ziemia spustozona, taka do ktorey
wdziera sie P. Malicka i inne, oraz zarosle. - patrzcie: gra-
buzi wzajemne, szumie okazane przyretety wzajemnie oddac
i szkody wynagrodzic; so Hoduiski wnet spetnity, a Gz-
tonicy rozney grabiez dotad nie oddaly, jara iist posure
gobiona, w Olyasnieniu do P. Motryckiego danom 27 dnia
szpitygo Augusta. - Przy tej ugodzie jara i rozporzaniu di-
ferencyi byli obecni: Strapzy P. Chomicz, Assesor Szpitygo,
P. Motrycki i Deputat Duchowny X. Maiejewski. - nado
poswiadczenia tej ugody, pismo X. Altarysty i Driekana Kor-
towskiego i list P. Kuprowskiego. -

X. Altarysta i Driekan Kortowski dotad powara
te umowu, spetnia i granicy ni przechodza. - W Dangi-
kach ras r. 1839 Aprila 23 d. Plenipotencj P. Kuprowski
oddalil sie. - Plenipotencj zostal P. Kapsznik, ten nie wi-
dzial.

ni wiedział jaką ugodę zrobiono w r. 1838^m i ni wyznat w
interesa odległej wioszki Gątowników a ruchwali Gątow-
nicy po dawnemu zaczęli napadać na lasy i P. Malicka
bez pozwolenia odwarzyła się kosić także Hoduiska, w r. 1839.
Tak znovu powróciło dawniejsze zamieszanie ze Starosin-
skimi Gątownikami i Gątownikami zas Altaryjskimi
twa dotąd zgodą podług umowy.

Podpisany w Imieniu Kapitu-
ły nayspokorniej prosi Komisji Sędziwienney, ¹² przyjąć
wszystkie dowody w niniejszem Objasnieniu wyrażone
powtórę: przyznać całą ziemię, diferencyjną, po starej granicy,
po za końcach sznurów Gątownickich idącą, jako iż w roku
1838 przy ugodzie była przyznana potrzebie: wnet na Sędz-
twie tym oddać Hoduiskom, w spokojnem wtadanie, tę
ziemię Handziokę, - po zwarte: Gdy Gątowniki ruch-
wali, bijąc i kalcując Hoduiskich ludzi spustoszyli wiel-
kiego lasu wtem 13 morg. 3 z górą, teraz iż iż morg dobrego
lasu naymniey m. 30 uwrzynili szkody rs. 11,790. o przyznanie na-
grody za tę szkodę Komisji prosię - po piątę: gdy P. Malic-
ka wielokrotnie także Masudiska, napadami i ukradkiem skosita
i siana po worow 20 zabierata; przenycając lata przez lat 8, wy-
iauszy to co z pozwoleniem kosita, zabrata przeto worow 100. a
cenizę wor po rublu jednym srebrem. prosię przyznać aby P.
Malicka zapłaciła rs. 100. po szóste: Gdy ruchwali Gątow-
nicy napadali na ziemię Hoduiska, gwałcając i tamizę prawa
domowali expulsion, bili i kalcowali ludzi Hoduiskich, nay-
pokorniej prosię, rozpoznać te kazywody i uznac karę, na nich
prawami przepisana, ~~aby wszyscy na ziemi góruj skosita~~
~~były kradkami skosita byli.~~ - po siódme: Expensow prawnych
przez lat 20. co rok po raz 4-5 skargi podając do Sąd, pozy-
tając konie na taxę, i ptając xato wszystkie bez wynadgodzenia,
utrzymując Sędztwo, na rok bywało expensu przy naymniey m.
srebr. 20 xatem prosię przyznać expensu prawnego rs. 400. -
po osme: Jeśli swawolnie wtosucanie ni będą mogli tak wiele
Krywd

krywd wynagrodzić tedy potrzebujący i protegujący swatole
włosian Dwor Daugieliski te krywdy wynagrodzić Ho
duszkom powinini i o przyznaniu tego Komisiji praszę.

R= 1841. Lbra 17

(*) Za Dyferensiu Lemyskaj Szad Ruchad linia
 r. 1820. p. P. P. Bartkiewicz Platoru; i A. Kinnade-
 nigo wyprawnidzeny Dzierz upeidano; - 2° ad
 Putnaw Kencem Samuraw Lestawmicki; - 3° ad
 uchadu Pospicy wyymalno P. P. Bendyntyne;
 4°) ad pudenia linia wggiony ad granicy P.
 Bendyntyne; ari ta linia przy Bartkiewicz
 wyprawnidzeny, ktora uznawa przy ludni Andu-
 erawy instrymati cyion w R= 1834. rudy Laspalskaj-
 Sapnietrin Lannira ulon B. wozgan B. perstow 26.
 Za otatnig linia iny wyzofu Dzenis wyzicli
 na ulon B. Merg: 2. i post: 200. -

7

Все пресветлissimi импер.

Дворанинъ Михаилъ Чаменикинъ исполняя должность Намисара въ Чамитурьбной Митовинъ Подручника въ Завитискомъ Уездѣ состоявши съ 23 Апреля 1835 по 15 Декабря 1840 г. и много вторенъ себя денежныя Кладовыя Дворовую и Крестованскую обязанъ быть удерживать оныя въ чистотѣ, въ Кладовыя Книжки записывать ежедневный приходъ и расходъ денежныя Суммы, о внесенныхъ въ Чамитурьбную Кабу Суммъ представлять Кварталю, Подати за Крестованскую Митовинъ Подручника удерживать изъ Крестованскихъ Суммъ, а въ случаѣ недостатка пополнять изъ Дворовой Суммы подъ Кварталю Уезднаго Казначейства, о приходахъ и расходахъ денежныя Суммы представлять Чамитурьбной селовторничной отчитыв. - Прочныя удерженья превышающыя несколько десятковъ рублей Суммой не производя дитъ безъ вреда и исчисления Чамитурь.

2^я

Дворанинъ Чаменикинъ Михаилъ въ распоряженіи своихъ денежныя Кладовыя, при вступеніи оныхъ должности въ 15 числа Декабря 1840 года по отчетамъ следущаго Ея Императорскаго Высочества показанному по Ответственному счету Книжки обныхъ Кладовыя Сумму какою по выведеннымъ Счетамъ осталась отъ расхода представлять Чамитурьбной посылать жительство въ наличности, но на противъ в Чаменикинъ по выведеннымъ селовторничнымъ отчетамъ изъ Книжки и по исправленнымъ напередъ по онымъ безпорядокъ открытымъ наличности Суммы въ Чамитурьбной Кладовой 476 руб. 80^к коп. и въ Крестованской Кладовой 1039 руб. 9^к коп. серебряныя оныя задержавъ возвратитъ искоммеренъ. - Что удостоверенно

поиски вашии. Суммаи, то поступитъ съ служебно
 нах по Силъ Закону и 4. § Чакаа по сему поведе-
 ствуетъ резолюция вѣдѣть иже на прилагаемой Доби-
 сон бумаге заведующимъ вѣдѣть. Доби-
 кабря 1847 года. - Въ родѣхъ принадлежатъ въ Запис-
 скии Замѣскии Судѣ. - Упомянутое же соимаетъ Силь про-
 сити и въ оному рубу прилагаемой, а переписавъ Дво-
 рашинъ Иванъ Мизанъ Силь Покровинъ. - Проводивъ
 Александръ Плещинъ